Dosar nr.2-1704/2023
2-23182987-26-2-20122023

Hotărîre
în numele Legii

25 martie 2024 oraşul Rîşcani

Judecătorul judecătoriei Drochia sediul Rîșcani, Grosu Stanislav, examinînd în procedură cu valoare redusă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către ÎM „Incaso" SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 10b, cod fiscal 1009600029036, c.d. 2224026296, c.b. VICBMD2X469, BC Victoriabank SA împotriva lui Cepoi Ion, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în or. *****cu privire la încasarea datoriei.

CONSTATĂ:

La data de 20 decembrie 2023, ÎM „Incaso" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cepoi Ion cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul ÎM „Incaso" SRL, a invocat, că „SEBO-CREDIT" SRL în calitate de imprumutător și Cepoi Ion, în calitate de împrumutat, au încheiat un contract de împrumut.

Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească pe lîngă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobîndaşi o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întîrziere.

„SEBO-CREDIT" SRL și-a onorat obligațiunea, tranferînd împrumutatului suma împrumutului acordat.

Necătînd la respectarea obligațiunilor de către SEBO-CREDIT" SRL, Cepoi Ion pînă la ziua de azi nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contrctului.

Împrumutatul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa a acestuia.

În adresa debitorului a fost expediată reclamaţia prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale şi despre rezilierea anticipată a contractului de către Creditor şiobligaţiunea acestuia a retumării împrumutului, dobînzii calculate, taxei aferente la contract şi penalităţilor calculate conform contractului.

Ulterior, datoria pîrîtului a fost cesionată Companiei de Gestiune a Creanțelor ÎM „INCASO" SRL.

La data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria cet. Cepoi Ion față de ÎM „INCASO„ SRL constituie 36 453, 00 lei, fiind calculată conform contractului menționat în felul următor:

- Costul total al împrumutului restant – 23 600, 00 lei;

- Penalitatea contractuală în mărime de 12 853, 00 lei, conform certificatului de datorie anexat.

Reclamantul ÎM „Incaso” SRL, își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. 166, 167, art. 276^2, 276^3, 276^4 Cod Civil, precum şi în temeiul prevederilor contractuale, prin care solicită încasarea de la Cepoi Ion în beneficiul IM „Incaso” SRL a sumei datoriei în mărime de 36 453, 00 lei, de a încasa de la pârât cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500,00 lei și taxa de stat în mărime de 1 093, 59 lei.

Prin încheierea din 21 decembrie 2023, s-a dispus examinarea cererii de chemare în judecată înaintată de către ÎM „Incaso” SRL împotriva lui Cepoi Ion cu privire la încasarea datoriei, în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă (f.d. 38).

La data de 22 decembrie 2023, pârâtului i-au fost expediate: încheierea nr. 2-1704/2023 din 21 decembrie 2023, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, care nu a fost recepționate de către pîrîtul Cepoi Ion, iar avizul de recepție al acestuia s-a întors înapoi către instanța de judecată cu inscripția pe adeverința poștală „plecat” (f.d. 40-43).

Astfel pîrîtul Cepoi Ion fiind citată legal, în mod public prin intermediul Ziarului Makler redacția nr.4 din data de 25.01.2024 (f.d. 46).

Pîrîtul Cepoi Ion, nu a depus referință la cererea de cehmare în judecată și nu a solicitat citarea părților în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 276^3 CPC al RM (1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la process dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cererii de chemare în judecată fără citarea părților în ședință

Având în vedere prevederile legale nominalizate, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a examina cauza în absența pîrîtului.

Studiind materialele dosarului, instanța consideră că acțiunea înaintată de către ÎM „Incaso” SRL urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente:

Potrivit art.119 alin.(1) CPC, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces. Dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăţi, instanţa poate contribui, la solicitarea părţilor şi altor prticipanţi la proces, la adunarea şi prezentarea probelor necesare.

În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă RM, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea,

veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Instanţa menţionează că art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Indatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Actele cauzei certifică faptul că la 27.06.2019 între OCN „SEBO Credit” SRL și Cepoi Ion a fost încheiat contractul de împrumut nr. AG7354173 (f.d. 12-16, 18-21, 23-26).

Cepoi Ion a primit suma împrumutului în mărime de 23 600 lei (f.d. 11, 17, 22)

La data de 31.12.2021 între compania OCN „Sebo Credit" SRL şi compania „Incaso„ SRL a fost încheiat contractul de cesiune cu nr.CS 2021/12-8. (f.d. 30-34)

Prin cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, pîrîtul a fost somat pentru neachitarea datoriei restante (f.d.27-28).

Solicită în prezent reclamantul încasarea de la Cepoi Ion a sumei de 36 453 lei formată din: 23 600 lei cu titlu de împrumut şi 12 853 lei cu titlu de penalitate.

În conformitate cu art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 alin.(1) Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bunăcredinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit prevederilor art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar la art. 858 alin. (1) şi (2) din Codul civil, stabilește că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 1242 alin. (1) Cod Civil, Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În conformitate cu prevederile art. 1247 alin. (1) Cod Civil al RM, Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Potrivit art. 1248 alin. (2) Cod Civil al RM: Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

În conformitate cu prevederile art. 864 (2) Cod Civil a RM: În cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă:

a) a survenit unul din cazurile prevăzute la alin.(1);

b) o rată rămîne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia;

c) pe parcursul oricărei perioade de 12 luni consecutive, trei sau mai multe rate nu au fost plătite integral la scadenţă;

d) sînt întrunite condiţiile care îl îndreptăţesc pe creditor să recurgă la rezoluţiune pentru neexecutare a contractului din care rezultă obligaţia pecuniară.

Conform art.992 alin.(1) Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art. 1242 alin. (1) Cod Civil, Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit prevederilor art. 1244 Cod Civil al RM: (1) În baza contractului de împrumut, părţile pot prevedea şi plata unei dobînzi, a cărei rată anuală nu poate depăşi dublul ratei de referinţă CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părţile au stipulat rata dobînzii. În sensul prezentului alineat, rata de referinţă CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Naţională a Moldovei, în baza cotaţiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni.

(3) Rata dobînzii prin care se încalcă dispoziţiile alin.(1) se reduce de drept pînă la rata maximă permisă conform alin.(1). Orice clauză contrară este nulă.

(4) În sensul prezentului articol, prin dobîndă se înţelege atît sumele socotite în bani cu acest titlu, cît şi alte prestaţii, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preţ al utilizării împrumutului.

În conformitate cu prevederile art. 1247 alin. (1) Cod Civil al RM, Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Potrivit art. 1248 alin. (2) Cod Civil al RM: Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

În conformitate cu prevederile art. 864 (2) Cod Civil a RM: În cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă:

a) a survenit unul din cazurile prevăzute la alin.(1);

b) o rată rămîne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia;

c) pe parcursul oricărei perioade de 12 luni consecutive, trei sau mai multe rate nu au fost plătite integral la scadenţă;

d) sînt întrunite condiţiile care îl îndreptăţesc pe creditor să recurgă la rezoluţiune pentru neexecutare a contractului din care rezultă obligaţia pecuniară.

Conform art.1763 alin.(1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Potrivit art. 1764 alin. (1) din Codul civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante. Conform art. 1765 din Codul civil, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Reiterînd normele legale citate supra la prezenta cauză, instanța constată dreptul reclamantului de a pretinde încasarea datoriei, stabilind că reclamantul Incaso SRL a demonstrat temeiul de a pretinde încasarea de la pîrît a plăților contractuale, formate în baza contractului de credit nr. AG7354173 din 27.06.2019.

Ca urmare, din considerentul că pîrîtul nu şi-a executat integral obligaţia corelativă de a restitui în termenul stabilit creditul acordat şi plăţile aferente al acestuia, în conformitate cu prevederile contractuale, n-a răspuns la somaţia reclamantei, prin care i-a fost solicitată achitarea datoriei, instanţa de judecată consideră pretenţia reclamantului Incaso SRL privind încasarea datoriei de la Cepoi Ion ca fiind întemeiată.

Potrivit Certificatului de datorie nr. AG7354173, reclamantul invocă faptul că datoria totală a pîrîtului Cepoi Ion constituie suma de 36 453 lei formată din: 23 600 lei cu titlu de împrumut şi 12 853 lei cu titlu de penalitate. (f.d.29)

Referitor la pretenția privind încasarea penalității instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 947 alin. (1) şi (6) Cod Civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Nulitatea obligaţiei atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligaţiei.

În conformitate cu prevederile art. 1072 alin.(1) Cod Civil al RM, Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

În conformitate cu prevederile art. 1076 Cod Civil al RM: (1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (2) Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. La fel, potrivit art. 1077 alin.(1) pct. 6) Cod Civil al RM, Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale;

Instanţa de judecată menţionează că în conformitate cu prevederile art 15 alin. (7) din legeaprivind contractele de credit pentru consumatori **Nr. 202 din 12-07-2013,** Se interzice:a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit depășesc 0,04% din valoarea totală a creditului.

Potrivit pct. 4.2.1 a contractului de credit nr. AG7354173 din 27.06.2019 „Penalităţi „: În cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, debitorul v-a trebui să plătească penalitate de întîrziere pentru fiecare zi de întîrziere, calculată ca procent stipulat în Condiţiile Speciale. Potrivit condiţiilor speciale ale contractului penalitate de întîrziere a fost stipulată în cuantum de 1%/zi.

Instanța de judecată reține că în conformitate cu prevederile Legii nr. Nr.1 din 16.03.2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară, Se interzic organizaţiei de creditare nebancară: e) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit/leasing financiar dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit nebancar/leasing financiar depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului nebancar/leasingului financiar, în cazul acordării creditului nebancar/leasingului financiar consumatorilor.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că o penalitate zilnică rezonabilă reeșind din prevederile Legii nr. Nr.1 din 16.03.2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară ar fi constituit suma de 0,04%/zi, rata impusă pîrîtului de către creditor fiind de 25 ori mai mare.

La fel se reține că potrivit art. 16 lit. b) al Legii nr. 105/2003, "Consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: de a beneficia de o redactare clară şi precisă a

clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale şi condiţiile de garanţie, indicarea exactă a preţului sau tarifului, precum şi stabilirea cu exactitate a condiţiilor de credit şi a dobânzilor".

Potrivit prevederilor art. 10 din CCRM, "Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credință. în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezmnă până la proba contrară.

Astfel, prevederea contractuală referitoare la penalitate în cazul contractului de împrumut nr.AG7354173 din 27.06.2019 reprezintă o practică abuzivă din partea agentului economic, generând un decalaj dintre drepturile şi obligaţiile părţilor, în defavoarea consumatorului, prin compensarea nejustificată a cheltuielilor nesuportate de facto de către comerciant.

Pe cale de consecinţă, instanţa de judecată conducîndu-se de prevederile art. 1072, 1076-1077 Cod Civil a RM, invocă din oficiul caracterul abuziv al clauzei contractuale a contractului de credit nr. AG7354173 din 27.06.2019 prevăzute la pct.4.2.1 în partea ce depășește rata rezonabilă stabilită de legislator, penalitatea urmînd a fi calculată de instanța de judecată reieșind din proporția de 0,04%/zi.

Prin urmare instanța de judecată constată că penalitatea pe care urmează să o achite pîrîtul Cepoi Ion reclamantului pentru 100 zile de întîrziere constituie suma de 944, 00 lei (23 600 lei x 0,04% x 100 zile).

Instanța de judecată constată că pîrîtul la momentul înaintării acțiunii a achitat cu titlu de penalitate suma de 10 747, 00 lei (f.d. 29).

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că suma plătită în exces cu titlu de penalitate care depășește suma de 944 lei, urmează a fi repartizată pentru stingerea împrumutului de bază.

Astfel, instanța de judecată remarcă că datoria totală a pîrîtului față de reclamant constituie suma de 13 797, 00 lei, sumă care v-a fi încasată de instanța de judecată.((Împrumut 23 600, 00 lei + penalitate 944, 00 lei) –10 747, 00 lei efectiv achitat = 13 797, 00 lei)

Cu referire la cheltuielile de judecată, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art.94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) Valoarea acţiunii se determină: a) din suma cerută – în acţiunile pentru plata unei sume; iar potrivit art. 98 alin. (1) CPC al RM, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror

plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor Legii taxei de stat Nr. 1216 din 03-12-1992 art. 3 alin.(1) lit.a) pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil: taxa de stat constituie 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

La caz se reține că reclamantul la înaintarea cererii de chemare în judecată a achitat taxă de stat în mărime de 1093, 59 lei, (f.d. 4), a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500 lei (f.d. 5) și cheltuieli de citare publică în sumă de 80 lei (f.d. 45-47).

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de încasa în beneficiul reclamantului taxă de stat, proporţional pretenţiilor admise în sumă de 413, 91 lei cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500 lei și cheltuieli de citare publică în sumă de 80 lei.

În conformitate cu art. 276^2-276^4, art.236-241 CPC RM instanţa de judecată

Hotărăşte:

Acţiunea înaintată de către ÎM ,,Incaso” SRL cu privire la încasarea datoriei, se admite parțial.

Se încasează de la Cepoi Ion, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în or. *****în beneficiul ÎM ,,Incaso” SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 10b, cod fiscal 1009600029036, c.d. 2224026296, c.b. VICBMD2X469, BC Victoriabank SA – datoria acumulată în baza contractului de împrumut nr.AG7354173 din 27.06.2019 în sumă totală de 13 797, 00 (treisprezece mii șapte sute nouăzeci și șapte, 00) lei.

Se încasează de la Cepoi Ion, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în or. *****în beneficiul ÎM ,,Incaso” SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 10b, cod fiscal 1009600029036, c.d. 2224026296, c.b. VICBMD2X469, BC Victoriabank SA cheltuielile de judecată compuse din taxă de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 413, 91 (patru sute treisprezece, 91) lei, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 500, 00 lei și cheltuielile de citare publică în sumă de 80, 00 lei.

În rest pretențiile reclamantului se resping.

Se explică participanţilor la proces, că sunt în drept de a solicita întocmirea hotărîrii integrale în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii.

Hotărîrea poate fi contestată în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii în Curtea de Apel Bălţi, prin depunerea cererii de apel la judecătoria Drochia sediul Rîşcani.

Judecător: **Stanislav Grosu**